

REFERAT DE APROBARE

privind Proiectul de Normă pentru aplicarea Ghidului ESMA privind articolul 25 din Directiva 2011/61/UE

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei, ESMA a emis *Ghidul privind articolul 25 din Directiva 2011/61/UE (ESMA34-32-701 RO)*.

Ghidul ESMA privind articolul 25 din Directiva 2011/61/UE (ESMA34-32-701 RO) se aplică autorităților competente și cuprinde: o serie de indicatori minimi comuni care trebuie luați în considerare de către autoritățile competente la evaluarea riscului sistemic legat de efectul de levier; instrucțiuni pentru calcularea acestor indicatori pe baza datelor de raportare prevăzute la articolul 24 din AIFMD¹; descrieri calitative și cantitative cu privire la modul de interpretare a indicatorilor.

Dintre aspectele cele mai relevante abordate de ghid menționăm:

- Atunci când evaluează măsura în care utilizarea efectului de levier contribuie la acumularea riscului sistemic în sistemul financiar în conformitate cu articolul 25 din DAFIA („evaluarea riscurilor”), autoritățile competente trebuie să ia în considerare o serie de informații cantitative și calitative;
- Autoritățile competente trebuie să efectueze trimestrial evaluarea riscurilor;

Evaluarea riscurilor trebuie să urmeze o abordare în două etape:

¹ Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE prevede:

”Obligații de raportare către autoritățile competente - Articolul 24 – [...] (4) Un AFIA care administrează unul sau mai multe FIA care utilizează în mod considerabil efectul de levier furnizează în mod regulat autorităților competente ale statului său membru de origine informații referitoare la nivelul global al efectului de levier utilizat de fiecare FIA administrat, o defalcare pe efect de levier rezultat din împrumuturi de numerar sau valori imobiliare și pe efect de levier încorporat în instrumente financiare derivate, precum și măsura în care activele FIA au fost reutilizate în temeiul unor acorduri care au dat naștere efectului de levier. Informațiile includ identitatea celor mai mari cinci surse de împrumut de numerar sau valori mobiliare pentru fiecare FIA administrat de AFIA și valoarea levierului primit de la fiecare dintre sursele respective pentru fiecare dintre FIA respective. În cazul AFIA din afara UE, obligațiile de raportare menționate la prezentul alineat se limitează la FIA din UE pe care le administrează și la FIA din afara UE ale căror acțiuni sau unități le distribuie în Uniune.”

Etapa 1: Nivelul, sursa și diferitele utilizări ale efectului de levier (tabelul 1 din ghid)

Etapa 2: Riscul sistemic legat de efectul de levier (tabelul 2 din ghid)

În cadrul etapei 1, autoritățile competente trebuie să identifice FIA care sunt mai susceptibile să prezinte riscuri pentru sistemul financiar în categoria cărora pot intra:

a) FIA care utilizează în mod substanțial efectul de levier în temeiul articolului 111 alineatul (1) din Regulamentul DAFIA de nivelul 2;

b) FIA care utilizează în mod nesubstanțial efectul de levier în temeiul articolului 111 alineatul (1) din Regulamentul DAFIA de nivelul 2 și ale căror active administrate reglementate depășesc valoarea de 500 de milioane EUR3 la data raportării; și

c) FIA care utilizează efectul de levier, altele decât cele menționate la literele (a) și (b), a căror utilizare neobișnuit de ridicată a efectului de levier, astfel cum este măsurată cu ajutorul indicatorilor din tabelul 1, pot prezenta riscuri pentru stabilitatea financiară.

În cadrul etapei 2, autoritățile competente trebuie să evalueze potențialele riscuri sistemice legate de efectul de levier pentru stabilitatea financiară a FIA identificate în etapa 1 și să includă în evaluarea lor cel puțin următoarele riscuri:

a) riscul de impact asupra pieței;

b) riscul de vânzări la prețuri de lichidare;

c) riscul de propagare directă la nivelul instituțiilor financiare; și

d) riscul de întrerupere a intermedierei directe a creditului.”

• Autoritățile competente trebuie să comunice ESMA rezultatele evaluării riscurilor cel puțin o dată pe an și oricând identifică un risc relevant pentru stabilitatea financiară.

• Autoritățile competente trebuie să informeze alte autorități competente din UE cu privire la situațiile în care operațiunile sau măsurile luate de AFIA din alte jurisdicții ale UE pot prezenta riscuri relevante pentru stabilitatea financiară și integritatea sistemului financiar.

• Autoritățile competente trebuie să-și utilizeze evaluarea riscurilor, în combinație cu o evaluare calitativă, dacă este necesar, pentru a selecta FIA pentru care este adecvat să se stabilească o limită a efectului de levier, conform secțiunii V.II din ghid.

În considerarea celor de mai sus, A.S.F. consideră necesară aplicarea acestui ghid la nivelul pieței locale prin emiterea unei norme de preluare a dispozițiilor acestuia în legislația națională aferentă pieței de capital.